

slagsstillere, som have tænkt sig, at man kunde naa det hele med et saadant Forslag til en Rigsdagsbeslutning, som det, der her foreligger. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes de kunne tænke sig, at et saadant Forslag kunde være nogen Garanti. Naar vi se tilbage paa vor politiske Historie og se paa, hvad Fornøjelse vi have haft af saadanne Rigsdagsbeslutninger, saa synes det mig noget affrættende, saa synes jeg dog, man maatte have gjort den Erfaring, at saadanne Beslutninger ere ikke meget værd, saa snart det Flertal er borte, som i sin Tid tiltraadte dem. Jeg skal saaledes blot kort nævne den Beslutning, som blev vedtaget her i 1855. Hvilken Fornøjelse havde vi egentlig af denne Rigsdagsbeslutning? Da det kom til Stykket, viste den sig ikke at kunne bære. Hvad selve Forslaget her angaar, som er et Ved af Forliget, da er det jo, som sagt, drøftet saa ofte, at jeg kun skal gøre nogle ganske korte Bemærkninger dertil. Det hedder for det første i Forslaget, at dersom Behandlingen af Finansloven for det følgende Finansaar ikke er tilendbragt inden Finansaarets Udgang, saa skulle vi have denne midlertidige Finanslov. Men jeg spørger: Naar Behandlingen er tilendbragt og tilendbragt paa den ullykkelige Maade, at det er bristet, hvad saa? Saa har jo Regeringen efter dette, synes det mig, ikke nogen Bligt til at forelægge et saadant Forslag. Det synes mig ikke, at de ærede Herrer have taget Hensyn til den Situation, og den kan meget godt indtræffe, det er der intet i Vejen for. Hvad selve Forslaget til midlertidige Finanslove angaar, da ser jeg, at det i det væsentligste er overensstemmende med et Forslag, som fandtes i det Forslag til Grundlovsforandring, som blev indbragt af det ærede Medlem for Viborg (Klein). Han vilde have det knyttet til § 49 i Grundloven, og var det blevet knyttet dertil, da vilde det jo have haft en forpligtende Karakter. Jeg maatte modfælte mig en saadan Grundlovsforandring, om jeg havde haft noget at sige dertil, fordi jeg mente, det var en Indskrænkning i Folketingets Bevillingsret; men jeg erkender, at det vilde saa have haft en forpligtende Karakter. Men det, at man møder med dette Forslag uden nogen Garanti for, at det i allerheldigste Tilfælde varer læn-

gere end to Maaneder, synes jeg ikke er nogen Garanti for, at Konflikter kunne forebygges ad den Vej. Jeg giver derfor det ærede Medlem, som nu talte, Ret i hans Betragtning, at Grundlovstam, Forfatningskamp undgaar man ikke, Konflikter ville komme frem igen, og da ville disse Garantier briste, hvis ikke til den Tid Flertallet endnu er Flertal i begge Ting. — Hvad det andet Punkt angaar, om de provisoriske Love og deres Behandlingsmaade, da maa jeg sige, at det Forslag til en Grundlovsforandring, som blev indbragt af det ærede Medlem fra Viborg, og som ogsaa omfattede dette Punkt, i alt Fald var meget bedre. Det indeholdt nemlig en udtrykkelig Forvaring imod, at Regeringen igen skulde have Ret til at udstede disse provisoriske Love. Det hed udtrykkelig i Forslaget til en Forandring af Grundlovens § 25, at Regeringen ikke atter kunde udstede saadanne provisoriske Love; kun i det Tilfælde, at den foretog en Oplosning af Tinget, kunde det lade sig gøre. Men saaledes som det staar i denne Rigsdagsbeslutning, kan jeg ikke se rettere, end at en Regering, som ikke staar paa Grundlovens Grund, kan i de sidste Dage af Samlingen komme med den provisoriske Lov hermed, lade Folketinget træffe sin Afgørelse, sende Folketinget hjem og Dagen efter udstede Provisoriet paa ny. Hvorledes de ærede Forslagsstillere kunne tro, at dette Forslag kan have nogen virkelig Betydning og være nogen virkelig Garanti mod en saadan Fremgangsmaade, det er mig usatteligt. — Hvad Punkt 3 angaar, da er det saa ofte omtalt, at jeg ikke føler mig fristet til her at dvæle derved. Men jeg kan dog ikke nægte mig med den ærede Formands Tilfaldelse at oplæse blot et Par Ordinger, som synes mig at karakterisere de ærede Medlemmers Stilling for og nu. For nogle Aar siden, i 1886, havde jeg den Fornøjelse at være med til et stort Møde her uden for Rjøbenhavn ude i Drørup Mose. Det var et saakaldet Protestmøde, som blev holdt Søndagen den 15de August, og paa den Dag stod det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boissen) op og holdt en Tale, som jeg fandt, var en meget god Tale, og som jeg kunde give min fulde Tilslutning; og i denne Tale sagde han an-